

Voor SNL heb ik al veel mooie inventarisaties mee mogen maken in Drenthe en op Schiermonnikoog.

Dit zijn nog maar een paar gevolgen van het destijds ja zeggen tegen deze klus, maar *drie keer het veen in per jaar*. Ik weet nu beter!

Realiserend dat de stagairs in de organisaties waarvoor ik loop nog niet geboren waren met mijn start in 2003.

Een prachtige piekdag in één jaar (2014), waar ik 538 Veenhooibeestjes kon tellen, tot een dieptepunt nu (2020) van 40 exemplaren op een 'piekdag'.

Maar ook bijzonder was mijn eerste ontdekking van een vermoedelijke tweede generatie in oktober 2008. Veel 'gesputter' uit de vlinderwereld, maar ik bleef erbij. Voor mij voorspelbare tweede generaties in twee andere jaren met dezelfde weersomstandigheden. En nóg blijf ik erbij. Geen grote tweede generatie, maar geloof me, het is écht zo ... Na zoveel jaren en zoveel Veenhooibeestjes durf ik het aan dat te beweren.

Het stoppen met het monitoren heeft overigens niets te maken met de aantallen!

Vanaf 2003 tot en met 2020 heb ik ten minste **11.611 Veenhooibeestjes** mogen zien!!!

Buiten de transecten 3.183 exemplaren, goed voor 27.41%

Binnen de aangewezen transecten 8.428 exemplaren en dus goed voor 72.59%

Aan aandacht ontkomt het Veenhooibeestje niet. Eind vorig jaar is een schitterend boek uitgebracht, door 58 auteurs geschreven, over alle hoogveengebieden en hoogveenrestanten in Nederland. Op de cover van dit twee kilo zware boek prijkt onder andere een Veenhooibeestje en een foto van het Fochteloërveen. Het boek zit bij de laatste twintig genomineerden voor de Jan Wolkers prijs 2020 van Vroege Vogels.

Daarnaast is Stichting De Peel bezig met een boek getiteld 'Heel de Peel' waarin ook het Veenhooibeestje aandacht krijgt.

Ik ben niet weg te krijgen uit 'mijn territorium' zoals ik het Fochteloërveen graag noem, alleen het monitoren van deze ietwat verwende, maar unieke, tevens bijzondere Veenhooibeestjes laat ik vanaf 2021 over aan anderen.

Ik hoop van harte dat er iemand is die mijn route met veel plezier over gaat/wil nemen, want het monitoren van deze veenvlindertjes is erg belangrijk! Daarnaast ook zeer zeker de moeite waard!!

En, het is maar drie keer per jaar ...

www.facebook.com/fochteloerveen.info

Vlinderjaar 2020 in Indijk Abel Jagersma

Onze achtertuin ligt aan het water en vanuit de voortuin kijk je kilometers ver over weilanden met Engels raaigras. Hier en daar zie je een perceel mais. De polder ligt ingeklemd tussen twee meren. Het waait er vaak harder dan in meer besloten gebieden. Tot voor kort werden de bermen nog meerdere keren per jaar gemaaid en dus is het vrij treurig gesteld met de flora. Als daar dan ook nog bijkomt dat er in onze wijk bijna alleen maar “gemakstuinen” zijn dan begrijp je wel dat vlinders hier weinig te zoeken hebben. Een positief punt is de houtwal rond de sportvelden en de ijsbaan waar nauwelijks gemaaid wordt. En toch ...

Als je je tuin vlinder- en bijenvriendelijk ingericht hebt dan blijken er toch vlinders en bijen te zijn die de weg naar je tuin weten te vinden. Op de hulst en klimop komt het boomblauwtje af. Die zien we elk jaar. Drie soorten witjes, de citroenvlinder, kleine vos, dagpauwoog, het oranjepipje en de atalanta verschijnen elk jaar in onze tuin. Dit jaar kregen we ook bezoek van een distelvlinder. De laatste jaren had ook een argusmannetje een territorium in onze tuin. Dit jaar misten we de eerste generatie, maar halverwege juli verscheen de argusvlinder toch nog. Wij blij, want het gaat steeds slechter met de vlinders van het boerenland. Zo missen we al jaren een andere boerenlandvlinder: de kleine vuurvlinder. Een vlinder die het de laatste jaren wel goed doet is het bonte zandoogje en die zagen we ook dit jaar weer. Aan de andere kant missen we al heel lang de gehakkelde aurelia.

Onze succesvolste vlinderplant is de rode spoorbloem. Jaren geleden hebben we deze uit zaad opgekweekt en op een paar plekken uitgeplant. Inmiddels heeft hij zich flink uitgezaaid en daar kwamen ook dit jaar heel veel vlinders op af. Als je uitgebloeiende planten terugknijpt kunnen de vlinders tot in de herfst profiteren van de tweede bloei. Een aanrader dus. Ook het koninginnenkruid kreeg meer bezoek dan in voorgaande jaren. Wat ons al jaren opvalt is dat de citroenvlinders in onze tuin zodra de vaste lathyrus gaat bloeien daar een voorkeur voor schijnen te hebben.

Minder leuk is dat de buxusmot ons dit jaar heeft bereikt. Gelukkig maar eentje, want in grote delen van het noorden is hij een ware plaag geworden voor de buxusliefhebbers. Een ander plaagbeest bereikte onze tuin vorig jaar en zat ook dit jaar weer in de vlinderval: de eikenprocessierups en dat terwijl wij geen eiken in de buurt hebben.

Om positief te eindigen: de kolibrievlinder wist ons weer te vinden en was dagenlang niet weg te slaan bij de rode spoorbloemen en het was hem of haar kennelijk zo goed bevallen dat hij/zij twee weken later weer onze tuin aandeed. Maar het kan natuurlijk ook een ander exemplaar zijn geweest.

Nachtvlinders

Ik noemde net al twee nachtvlinders die aan een opmars bezig zijn. Maar aan de andere kant zijn er ook veel nachtvlinders waar het niet zo goed mee gaat. Vijftien jaar geleden ving ik meer soorten nachtvlinders in mijn tuin dan nu. Toen gebruikte ik een draagbare lichtval met een uv tl lamp van 6 W. De afgelopen jaren werk ik met een lichtval met twee uv tl lampen van elk 8 W. Daar zou ik eigenlijk meer mee moeten vangen. Vorig jaar heb ik mijn meetpunt aangemeld voor het landelijk

meetnet nachtvlinders. In de tuin staat zo vaak mogelijk een zgn. led-emmer van de vlinderstichting om op een gestandaardiseerde manier nachtvlinders te vangen. Uit de gegevens van alle meetpunten kan de vlinderstichting opmaken hoe het ieder jaar is gesteld met de nachtvlinderstand. Uit die gegevens van meerdere jaren kan dan de trend bepaald worden. Welke soorten doen het goed, welke soorten blijven stabiel en welke soorten gaan achteruit. Daarna komt de vraag waardoor het komt dat bepaalde soorten achteruit gaan en wat kunnen we doen om die trend te keren.

Het geeft veel voldoening om met de hobby waar je zoveel plezier aan beleeft mee te werken aan zo'n onderzoek. Ik heb nu twee jaren meegedaan en inmiddels 59 soorten gevangen. Het leuke is dat ik dit jaar in één nacht twee soorten heb gevangen die nieuw voor mij zijn en die in het noorden tot nu toe bijna niet werden gevangen, nl. de fraaie groene korstmosuil (*Nyctobrya muralis*) en de donkergroene korstmosuil (*Cryphia algae*). Het lijkt er op dat beide soorten met een opmars naar het noorden bezig zijn, want ze zijn op meer plekken in Friesland gevangen. In de periode dat ik geen led-emmer had en bij minder gunstige omstandigheden heb ik de "grote" val gebruikt. Hier vang ik in aantal en soorten meer vlinders mee. Zo kom ik dit jaar op een totaal van 90 soorten.

Kweek van de plakker (*Lymantria dispar*) Kees Smit

Afgelopen zomer had ik een kweek opgezet van rupsen van de plakker (*Lymantria dispar*). Na het verpoppen bleek de pop van het vrouwtje een stuk groter te zijn dan die van het mannetje (**Foto: zie pag. 19**). Op 23 juli kwamen de poppen uit. Ik zette het vrouwtje op 24 juli in de tuin en al snel werd ze geflankeerd door 2 mannetjes van de plakker. (**Foto: zie pag. 19**)

Sneek en Bremer Wildersnis 2020 (macronachtvlinders) Andy Saunders

Sneek: ik zet elke nacht de lichtval aan in mijn relatief kleine achtertuin in Sneek. Ik heb dit jaar al 31 nieuwe macronachtvlindersoorten gevangen. Ik heb drie bijzondere soorten uitgekozen om hier toe te lichten.

Cryphia algae (donkergroene korstmosuil) (**Foto: zie pag. 18**)

Ik ben nu al 25 jaar bezig met nachtvlinders, maar tijdens alle excursies in Nederland heb ik deze soort nog nooit gevangen. Het eerste exemplaar heb ik 18 juli op licht in de Bremer Wildernis gezien en daarna heb ik maar liefst 25 exemplaren gevangen tussen 30 juli en 13 augustus in mijn achtertuin in Sneek. Ook tussen 18 juli en 5 augustus heb ik drie keer *Cryphia algae* bij de Bremer Wildernis gevangen.

Calophasia lunula (vlasbekuiltje) (**Foto: zie pag. 18**)